

**Транскрипт аудио записа са
главног претреса одржаног дана 02.11.2016. године**

Председник већа: Добар дан, седите.

Констатује се да председник већа отвара заседање у кривичном предмету К-По₂ 5/16 против окривљеног Максимовић Далибора због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО. број 4/16 од 14.04.2016. године.

Веће суди у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић,

оптужени Далибор Максимовић,

бранилац оптуженог адвокат Ненад Петрушић.

Обавештен сам да су приступили сведоци Салкић Зумра и Салкић Неџиб. Је ли тако?

Нису приступили сведоци Салкић Зухра и Салкић Фата.

Сада ако неко зна разлоге..., моја неформална сазнања су једно, а да ли?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поштовани суде добили смо информацију од наших колега из Босне да је позлило једној од сведокиња баш на путу у Бијељини када су били...

Председник већа: Зухра.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ова друга особа је имала проблем, буквално се каже уплашила и наводно је навела то, навела је разлоге да има неке неодложне послове у Холандији где иначе живи, тако да су то разлози који су нама презентирани и ево ја сам слободан да вама то пренесем.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала Вам на разумевању.

Председник већа: Добро, ја некад неформално имам од Службе за подршку али ето да чујем од Вас. Добро, дакле данас су ту Салкић Зумра и Салкић Неџиб. Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса и препис тонског записа главног претреса биће саставни део записника о главном претресу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се у доказном поступку као сведоци испитају Салкић Зумра и Салкић Неџиб.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА САЛКИЋ НЕЏИБА

Зовите нам Неџиба. Добро.

Дакле сведок Салкић Неџиб?

Сведок Неџиб Салкић: Јесте.

Председник већа: Добар дан.

Сведок Неџиб Салкић: Добар дан.

Председник већа:

Идентитет утврђен увидом у личну карту БиХ серијски број ОК0Т10507, ЈМБГ 0701962181366.

Добро. Име оца?

Сведок Неџиб Салкић: Незир.

Председник већа: Рођени сте када и где?

Сведок Неџиб Салкић: 07. јануара 1962. у Хранчи, Братунац.

Председник већа: Добро, живите на адреси?

Сведок Неџиб Салкић: Улица Ослободилаца број 108 Тузла.

Председник већа: Симин Хан?

Сведок Неџиб Салкић: Јесте.

Председник већа: Добро, по занимању сте?

Сведок Неџиб Салкић: Пољопривредни техничар.

Председник већа: Добро. Јесте у сродству или у завади са оптуженим?

Сведок Неџиб Салкић: Нисам.

Председник већа: Нисте. Добро.

Дакле, са личним подацима као на записнику од 24.11.2010. године, пред Државном агенцијом за истраге и заштиту Центра за истраживање ратних злочина. Несртодан, није у завади.

Бићете испитани у својству сведока. Дужни сте да говорите истину и одговарате на постаљена питања, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Схватили сте значи упозорења?

Сведок Неџиб Салкић: Јесам.

Председник већа: Знате због чега сте овде?

Сведок Неџиб Салкић: Знам.

Председник већа: Добро, Ви сте по ономе што ја имам овде у предмету 24.11.2010. године дали изјаву?

Сведок Неџиб Салкић: Јесам.

Председник већа: Министарству безбједности Државна агенција за истраге Заштитни центар за истраживање ратних злочина, је ли се сећате те Ваше изјаве?

Сведок Неџиб Салкић: Сјећам.

Председник већа: Добро. Да ли остајете при тој изјави коју сте тада дали?

Сведок Неџиб Салкић: Остајем.

Председник већа: Да ли сте још негде давали неку изјаву овим поводом, званичну изјаву?

Сведок Неџиб Салкић: Нисам.

Председник већа: Нисте. Добро. Ајте шта Вам је познато везано за, је ли се сећате који је датум у питању, шта је у питању?

Сведок Неџиб Салкић: 09. маја 1992.

Председник већа: Испричајте нам.

Сведок Неџиб Салкић: Ово сад вам говорим да не говорим оно 03. маја шта је се десило, јер то нема никакве везе са овим судом што је било пре.

Председник већа: Добро.

Сведок Неџиб Салкић: Ово вас интересује 09. маја радио сам у Глоговој у пољопривредној апотеци и откупу и кренуо сам на посао, моја кућа од асфалта је удаљена 130-140 метара, не знам тачно, значи и када сам дошао у Хранчу на аутобуску станицу нашао сам колегу Хоџић Смају, он је ту из куће изашао са породицом и још било је ту пар жена. Пита мене гдје ћеш, реко оћу на посао. Какав каже посао Глогова гори. Ја се вратим кући, у мојој кући је била моја снаха Зумра, стрина Зухра, јер је моја кућа била одвојена од асфалта мало тих 140-150 метара, њихове куће су биле ближе асфалту и они су се склонили сви у моју кућу.

Председник већа: Дакле снаја Вам је...?

Сведок Неџиб Салкић: Салкић Зумра.

Председник већа: Зумра, то је од Вашег брата жена?

Сведок Неџиб Салкић: Жена.

Председник већа: Добро.

Сведок Неџиб Салкић: Ја. А стрина Зухра ми је од амице жена. И тако да сам када сам дошао кући кажем баби, рахметли, реко...

Председник већа: А Фата извините када смо већ ту, а Фата?

Сведок Неџиб Салкић: Фата је из Церовца, она ми дође снаха, рођак неки.

Председник већа: Је ли она била ту?

Сведок Неџиб Салкић: Није, није.

Председник већа: Добро, Фата није била у мојој кући. И тако он је отишао на извиђину, нема једно до 150 метара на један брег, попео се и види се та Глогова горе, знаш види се подручје оно један дио Преполца, Братунца и тако. Вратио се, дим је горе и он виче дјецо, а ја и у мене буразер рахметли смо ископали у подруму у мојој кући једну земуницу ко трап нешто ако се разумете шта је трап, што је се кромпир некад трапио, тако једну и склонили се у ту, у под. Ту је склоњен са мном мој амица Атиф, његов син Фикро, сви су Салкићи значи да не...

Председник већа: Ајте нам сада мало и због амица, само ми то објасните, ако ништа и због културе што би рекли..

Сведок Неџиб Салкић: Амица је мог оца брат.

Председник већа: Стриц?

Сведок Неџиб Салкић: Ја.

Председник већа: Добро, амица, добро.

Сведок Неџиб Салкић: Ја, и Авдо, и он је Салкић и он ми дође један дио амице, његов син Зикет, Сафет овај не Сафет него Решид, у мене буразер и ја, нас седморица. Ту смо остали, рачунајући да је у мене отац мало старији у годинама, ко ће дирати старије недужне те људе, остали смо ту у подруму и када смо ми осјетили јаку топлоту чули смо и пуцњаву, имао сам до моје куће једну хоџару гдје смо држали сјено и тако нешто, они су то запалили, запалили кућу од јаке температуре нисмо могли издржати до после подне. У које време је сада се то десило значи око да ли је 10 не знам тачно време. И када смо изашли први онај мрачак када је био у току, мало је се и видило, солидно онако, чуло је се цјели дан те пуцњаве, тутњажа, ходање, нешто, нисмо никога затекли у околини те куће, нити смо затекли, е онда смо видели доле по пољу да има мртвих тих који су лежали, значи од моје куће тачно се види доле овако ти људи који су били убијени, али међу тим људима није био мој отац. Он је, ја сам касније чуо од стрине, од снахе, од још ту жена које су биле, од дјеце, да је мој отац убијен у Реповцу, на станици, бабо мој рахметли, Незир Салкић, Хусо амица мој Салкић, њих двојица су браћа и Омер Салкић. Њих је ту побио неки човјек, дошао је са некаквим црвеним аутом, одвојио мог братића Нермина из његових руку и гурнуо га мојој снахи и убио мог оца, убио амицу и убио овог Омера Салкића. Све те жене и сва та дјеца су гледала. Била је ту и моја жена и мој син.

Председник већа: Син се зове?

Сведок Неџиб Салкић: Салкић Јасмин.

Председник већа: Колико је имао година он?

Сведок Неџиб Салкић: Ма био је мали, двије године, али овај братић ми се сјећа, он је имао четири и братичина, они....

Председник већа: Четири?

Сведок Неџиб Салкић: Четири и по године, а братичина пет година, шест тако нешто.

Председник већа: Добро. Пре него што Вас препустим, не знам колико ће имати шта да Вас пита, дакле Ви као што сте овде изјавили, Ви нисте видели ко га је одвео од куће и ко га је убио?

Сведок Неџиб Салкић: Нисам.

Председник већа: Вашег оца?

Сведок Неџиб Салкић: Нисам.

Председник већа: И само још једно питање, споменуште неког Митровић Перу у овом исказу?

Сведок Неџиб Салкић: Митровић?

Председник већа: Перу?

Сведок Неџиб Салкић: Нисам.

Председник већа: Нисте.

Сведок Неџиб Салкић: Не, не вјерујем, то Митровић Перу.

Председник већа: После рата сте разговарали са неким Србином кога сте питали о убиству свога оца, а он Вам је рекао ко је извршио убиство, споменуо је да је убиство мог оца извршио Митровић Пера, тако стоји на записнику.

Сведок Неџиб Салкић: А то....

Председник већа: Ја сам тог Србина повезао са итражиоцима СИПЕ и тако даље.

Сведок Неџиб Салкић: Јесам, и јесам споменуо али не, да ли сам у том записнику или другом јер ми је један из Братунца дошао и рекао не могу ја више то да издржим, комшија је, ишли смо заједно у школу, ја хоћу да испричам све и онда сам ја њега повезао са јавним тужиоцем из Босне и Херцеговине и из Сарајева, дошли су људи и испитали њега, ја нисам.....

Председник већа: Јесте поменули Митровић Перу како овде стоји?

Сведок Неџиб Салкић: Он ми је рекао тако да је неки из Слапашнице, Митровић Пера да ли је како му рече, сада се ја тога не могу сјетити.

Председник већа: То Вам каже тај да не може да издржи и да мора то да исприча?

Сведок Неџиб Салкић: Да мора то да исприча.

Председник већа: Да је Вашег оца убио Митровић Пера неки?

Сведок Неџиб Салкић: Ја. Е сада колико...

Председник већа: А рекли сте други пут када сам причао, учинило ми се да сте поменули сада да сте два пута нешто говорили о томе?

Сведок Неџиб Салкић: О?

Председник већа: Па о том догађају или Вас ја нисам добро разумео?

Сведок Неџиб Салкић: Не, не, нисте ја нисам два пута говорио и давао исказ.....

Председник већа: Само сте овај исказ?

Сведок Неџиб Салкић: Само исказ тај дао, а овај други исказ сам ја довео те јавне тужиоце назвао неког преко Рефика Бегиха.

Председник већа: Повезали сте, добро.

Сведок Неџиб Салкић: Ја, да би могао да тај човек.

Председник већа: Тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поштовани суде немам питања.

Председник већа: Претпостављам. Изволите браниоче.

Адвокат Ненад Петрушић: Господине тај Ваш школски други, односно комшија, када Вам је испричао, је ли Вам испричао догађај приликом, који се десио приликом убиства Вашег оца?

Сведок Неџиб Салкић: Ја нисам то хтио пуно ни слушати, ја сам то њега повезао са јавним тужиоцем, докле је то дошло, шта је дошло и ко ми је убио брата, јер је он споменуо ту и убиство у мене и брата, ја нисам, знаш како, де ти са јавним тужиоцем па видите.

Адвокат Ненад Петрушић: Добро, да ли Вам је ишта рекао како се то десило?

Сведок Неџиб Салкић: Није.

Адвокат Ненад Петрушић: Ви хоћете да кажете да Вам је само рекао да зна ко је убио Вашег оца?

Сведок Неџиб Салкић: Јесте.

Адвокат Ненад Петрушић: И ништа више?

Сведок Неџиб Салкић: И ништа више, и тражио је да га спојим ја са јавним тужиоцем коме он то може некеме испричати ко ће бити, шта ће он мени причати..

Адвокат Ненад Петрушић: Можете ли открити идентитет тог човека?

Сведок Неџиб Салкић: Не могу.

Адвокат Ненад Петрушић: А можете рећи разлоге због чега не можете да откријете?

Сведок Неџиб Салкић: Па не бих човек је испао толико коректан према мени да је дошао у кафану и рекао де да ја теби сада нешто испричам и ја сам то све и тај човек је јавном тужиоцу из Сарајева, не знам коме, неко је долазио и три дана испитивао.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте Ви имали било какву сумњу у исказ тог човека, односно у наводе тог човека који Вам је то све?

Сведок Неџиб Салкић: Само једне прилике питао ме јавни тужилац да ли је овај човјек психички био лијечен, ја сам рекао није, био је нормалан колико се ја сјећам и ништа друго.

Адвокат Ненад Петрушић: Дакле, одговорили сте већ на питање суда све што сте чули, све што знате у вези са убиством то сте чули од неких других људи?

Сведок Неџиб Салкић: То сам све чуо, јесте.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли знате где је кућа Рамић Селима у Реповцу? Да ли знате уопште ко је Рамић Селим?

Сведок Неџиб Салкић: Знам.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли знате где је његова кућа?

Сведок Неџиб Салкић: Знам.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли знате да ли су том приликом у његовој кући боравила нека друга лица који нису чланови његове породице?

Сведок Неџиб Салкић: Не знам то.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли знате ко је Гушић Зенеида?

Сведок Неџиб Салкић: Знам, из Поћуше, жена једна.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли знате да ли је она била међу лицима која су тог дана била 09. маја била у Реповцу?

Сведок Неџиб Салкић: Не знам.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли знате ко је Ахметовић Рефија?

Сведок Неџиб Салкић: Знам.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли знате да ли је она тога дана била у Реповцу?

Сведок Неџиб Салкић: Не знам.

Адвокат Ненад Петрушић: Мислим да на овај начин.....

Председник већа: Браниче али ајте да поведемо рачуна о.....

Адвокат Ненад Петрушић: Мислим да на овај начин не доводимо у питање идентитет било ког сведока.

Председник већа: Али смо..., ја разумем Вашу потребу да питате, ако бисте питали са шифром он не би знао на кога се односи, ја и то разумем, али можда да еветуално запишете па да покажемо или већ некако. Ево можете овако.

Адвокат Ненад Петрушић: Не, не, нећу, нећу ништа предочавати тако да...

Председник већа: Јер имам обавезу, а и Ви имате обавезу да и знате што Вам то кажем.

Адвокат Ненад Петрушић: Ја разумем овај знам али мислим да на овај начин нисам ушао у ону сферу о којој би могли говорити да доводимо у опасност идентитет заштићених сведока.

Председник већа: Добро, али и то можемо превазићи на овакав начин, при чему ја разумем Вашу потребу....

Адвокат Ненад Петрушић: Добро, у реду, прихватићу сугестију за убудуће.

Председник већа: Ако Ви кажете ВС-2 мислим како човек да зна ко је ВС-2. Добро. То је то?

Адвокат Ненад Петрушић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Немате више питања. Ја ћу само кратко, мада сам већ понешто и питао, та особа која је рекла у кафани да зна ко је убио Вашег оца па сте га Ви повезали и тако даље, овде сте рекли да је у питању Србин је ли тако?

Сведок Неџиб Салкић: Јесте.

Председник већа: Добро. Је ли то неко кога знате од раније, или он зна да сте Ви син?

Сведок Неџиб Салкић: Е, сви комшије су ту. То је мој комшија, ишли смо заједно у школу.

Председник већа: Је ли то неко у кога имате поверење, је ли то неко ко....

Сведок Неџиб Салкић: Слушајте после овога што је се десило 1992. значи нема поверења да се нешто не би сада завлачило, имам поверења, нема ту поверења више јер сам ишао ја, моје дјете и Момира Николића дјете заједно су се дружили, играли се, кућа уз кућу, Момир мени пре рат каже де замјенимо дјецу ако ти мени Неџибе не вјерујеш и на крају шта се дешава, долази до убиства рецимо у мене оца и моје фамилије, рођака и то, и какво поверење, нема поверења, али је човјек гледајући мене и ходајући по Братунцу, ја сам се вратио тамо, правио своју кућу, обнављао имање, није могао ваљда са људске стране да издржи, каже хоћу да ти нешто испричам, немој мени испричај тужиоцу.

Председник већа: Са људске стране, сада ме то занима и копка, ја морам да Вас питам, а Ви ми сада објасните ако можете, мене би јако занимало да ако неко зна шта се

десило да ми исприча онако најситније детаље шта се онако, животно је логично то ме занима зашто Вас то није занимало, не занимало, зашто нисте питали, је ли можете то некако да нам....

Сведок Неџиб Салкић: Све што би Вам сада рекао значи немам доказа, немам то.....

Председник већа: Не, него њега он када Вам је саопштио да он зна шта и како?

Сведок Неџиб Салкић: Ја.

Председник већа: Како га нисте питали детаље, то мени није јасно.

Сведок Неџиб Салкић: Па....

Председник већа: Мене би занимало, ето зато Вам кажем.

Сведок Неџиб Салкић: Па гледај, хтио сам ја да то све њега испитам и ондак да не би остало то незаписано, да не би остало само чуо казао, ја сам назвао преко Рефика Бегића дошао до јавног тужиоца некаквог из Сарајева, не знам да ли је Фахро, како му је име, није битно више, они су дошли у Братунац, нисам ни знао....

Председник већа: Дођете Ви до тужиоца и повежете, то је у реду...

Сведок Неџиб Салкић: И повежем, ставим тог човјека у моје ауто, одвезем га до јавног тужиоца у једну собу, дошао је још један са њим, куцали су ту и он је њега нешто испитивао тамо, шта је се десило 1992. гдје је ко био, све је он и ондак мени тужилац рекао ти не мореш више бити овдје, изађи напоље.

Председник већа: Све је то у реду, али пре тога, када сте га возили и после тога, Вас нису занимали ти детаљи, то мени није јасно.

Сведок Неџиб Салкић: Ма апсолутно ме није интересовало, само да се открије истина. И он је то причао том јавном тужиоцу све је он то изрекао.

Председник већа: Добро, да ли сте некад видели човека иза Вас?

Сведок Неџиб Салкић: Нисам.

Председник већа: Никада. Добро. Када кажем човека мислим чисто због записника у питању је оптужени у овом поступку. Да ли се Ви придружујте кривичном гоњењу, да ли истичете имовинско правни захтев?

Сведок Неџиб Салкић: Придружујем се кривичном гоњењу.

Председник већа: Да ли истичете имовинско правни захтев, то је рецимо накнада штете коју бисте Ви евентуално тражили због ових догађаја?

Сведок Неџиб Салкић: Да ли може неко да плати ту надокнаду. Ја још кости нисам нашао баби.

Председник већа: То је сада друго питање. Наравно да не може, али да ли истичете имовинско правни захтев који сада не можете да одредите, можете да кажете тражим, али не могу сада да одредим или не тражим или....

Сведок Неџиб Салкић: Све што може окривљеном више да кошта све гонимо тако.

Председник већа: Добро, да ли могу да констатујем да Ви истичете имовинско правни захтев, али висину сада не можете да одредите?

Сведок Неџиб Салкић: Може.

Председник већа: Добро.

Сведок изјављује да се придружује кривичном гоњењу оног ко је починио злочин и истиче имовинско правни захтев који сада не може да одредити.

Је ли имате Ви питања можда? Максимовићу? Да не буде да Вас.....

Адвокат Ненад Петрушић: Судија ја се извињавам, имајући у виду да сведок изјави да још није нашао кости, је ли идентификован његов отац покојни?

Сведок Неџиб Салкић: Није. Није ни Хусо, ни Омер.

Адвокат Ненад Петрушић: Чисто ради записника пошто није био укључен микрофон. Ваш отац није идентификован?

Сведок Неџиб Салкић: Није.

Адвокат Ненад Петрушић: Немам више питања.

Председник већа: Добро, то је то? Нема више нико питања? Је ли имате Ви нешто да додате нешто што смо можда пропустили да Вас питамо, а мислите да је важно?

Сведок Неџиб Салкић: Не.

Председник већа: Добро, око трошкова ћемо када завршимо Зумру. Будите у некој просторији.

Сведок Неџиб Салкић: Можем само личну карту?

Председник већа: Ја мислим да Вам је дата. Је ли ту? Јесте. Зумру нам зовите. Добар дан. Може, може. Само што ако буде села не знам хоће ли можи микрофон? Може, је ли.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА САЛКИЋ ЗУМРЕ

Дакле, сведок Салкић Зумра, идентите утврђен увидом у личну карту БиХ, серијски број 09ВУО3449, ЈМБГ 1503966185169.

Добро, име Вашег оца?

Сведок Зумра Салкић: Хусо.

Председник већа: Хусо?

Сведок Зумра Салкић: Да.

Председник већа: Рођени сте када и где?

Сведок Зумра Салкић: 15.03.1966.

Председник већа: Костијерево?

Сведок Зумра Салкић: Костијерево, Зворник, ја.

Председник већа: Добро, живите на адреси је ли ово у Тузли?

Сведок Зумра Салкић: Јесте.

Председник већа: Чаклавићи број 108.

Сведок Зумра Салкић: Јесте.

Председник већа: По занимању домаћица, је ли тако?

Сведок Зумра Салкић: Да.

Председник већа: Добро. Девојачко презиме мајке Алић, је ли тако?

Сведок Зумра Салкић: Девојачко моје?

Председник већа: Девојачко презиме мајке?

Сведок Зумра Салкић: Алић.

Председник већа: Добро.

Дакле, са личним подацима као на записнику Министарства безбједности Државна агенција за истраге и заштиту Центра за истраживање ратних злочина од 30.11.2010. године.

Бићете испитани у својству сведока, дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни

да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Испричаћу Вам текст заклетве за сведоке, Ви ћете само рећи да, да не понављате цео текст: заклинам се својом чашћу да ћу у свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Зумра Салкић: Да.

Председник већа: Ви само кажите да, да не понављате.

Сведок Зумра Салкић: Да.

Председник већа: Добро. Ви сте дали изјаву са оног записника који је мало пре поменут, Државној агенцији за истраге и заштиту, Центар за истраживање ратних злочине 30. новембра 2010. године, је ли се сећате тог исказа који сте дали?

Сведок Зумра Салкић: Да.

Председник већа: Везано за догађај 09.05.1992., је ли се сећате?

Сведок Зумра Салкић: Да, да.

Председник већа: Је ли остајете при том исказу који сте тада дали?

Сведок Зумра Салкић: Да.

Председник већа: Добро. Јесте тада дали исказ и то је све што се тиче давања исказа пред државним органима, да ли сте још негде давали исказ?

Сведок Зумра Салкић: Нисам нигде.

Председник већа: Нисте. Добро. Дакле остајте при том исказу, ајте нам укратко шта се дешавало критичном приликом испричајте.

Сведок Зумра Салкић: Тога дана шта је се десило, је ли тако?

Председник већа: Да.

Сведок Зумра Салкић: Био је 09. мај 1992. били смо у дјевера у кући његовој, са својом породицом...

Председник већа: Ви сте удати за његовог брата, је ли тако?

Сведок Зумра Салкић: Молим?

Председник већа: Ви сте удати за његовог брата, је ли тако?

Сведок Зумра Салкић: Да, да.

Председник већа: Добро.

Сведок Зумра Салкић: И била сам са својом породицом, са својим комшијама, ту смо сви у његовој кући били, наједанпут свекар ми је отишао горе на брдо....

Председник већа: Свекар се звао?

Сведок Зумра Салкић: Незир Салкић. Отишао је и видио гори Глогова, вратио се виче каже гори Глогова и наједанпут само су се чули пуцњеви и рекли нам излазите из кућа. Ми смо сви изашли, ту смо мало стајали пред кућом, после тога стјерало нас доле на станицу, ту смо били свекар је исто у мене био ту...

Председник већа: Станицу?

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: Аутобуска станица?

Сведок Зумра Салкић: Ја, на аутобуску станицу, свекар је ту био исто, Омер исто Салкић био, и Хусо Салкић са нама је био и сједили смо ту и дуго смо сједили и после тога дошао „Голф“ црвени и бијели и човјек је дошао са црном траком...

Председник већа: Са?

Сведок Зумра Салкић: Црном траком...

Председник већа: Црном?

Сведок Зумра Салкић: Да.

Председник већа: И где се налазила трака?

Сведок Зумра Салкић: Овда свезана.

Председник већа: Где, ајте....

Сведок Зумра Салкић: Овако свезана.

Председник већа: Око главе, око чела?

Сведок Зумра Салкић: Ја, око главе, ја око...

Председник већа: Око целе главе или око чела?

Сведок Зумра Салкић: Не, око чела.

Председник већа: Око чела као трака?

Сведок Зумра Салкић: Ја, ја, као трака свезана.

Председник већа: Добро.

Сведок Зумра Салкић: И био је црвени тај „Голф“ и после тога.....

Председник већа: Црна сте рекли извињавам се још једном? Црна?

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: Добро.

Сведок Зумра Салкић: И после тога ови узео је и ставио овога Хамеда и Цемала у ауто и одвезао према Коњевић пољу. После тога је се вратио и извео у мене свекра...

Председник већа: Кажите по имену.

Сведок Зумра Салкић: Незира Салкића и Хусу Салкића и Омера Салкића, извео је ту уза неку хладњачу, камион је ту хладњача стајао...

Председник већа: Јесте рекли уза, или иза?

Сведок Зумра Салкић: Уза хладњачу.

Председник већа: Добро, добро.

Сведок Зумра Салкић: Ту је их поредо и испалио и опуцао и убио их ту, они су ту остали.

Председник већа: И то је тај са црном траком око чела?

Сведок Зумра Салкић: Да, то је тај. И онда је овај Хусо видио да је он био, видели су да, нашли су му ту као хамајлију, и да је био хоџа и онда су узели и преклали га.

Председник већа: Ко?

Сведок Зумра Салкић: Отај.

Председник већа: Тај са траком или неки други?

Сведок Зумра Салкић: Ја. Тај.

Председник већа: Тај исти што је и

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: Што је пуцао?

Сведок Зумра Салкић: Заклао и онај ту сам све видјела, ту са својом дјецом, то је за мене било шок.

Председник већа: Добро.

Сведок Зумра Салкић: И онда је наишао аутобус, они су нас у аутобус ставили, они су остали ја прије тога они су узели ови и наредили да узму да их баце у канал ту, да их узму...

Председник већа: Ко ме?

Сведок Зумра Салкић: Овим момцима....

Председник већа: Амир и Мемсур?

Сведок Зумра Салкић: Амир и Мемсур. Узели су и ...

Председник већа: Јел` Менсур или Мемсур? Како му је име?

Сведок Зумра Салкић: Мемсур ваљда...

Председник већа: Са „м“ јел` тако, Мемсур.

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: Добро.

Сведок Зумра Салкић: И они су њих узели и у канал ту и они су остали, ми смо сјели у аутобус и они су нама према, на Кладњу нас тамо одвезли.

Председник већа: И то је то.

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: Добро. Пре него што вас преузме веће, тужиоче изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала. Само неколико ствари да покушамо да прецизирамо у односу на ову изјаву коју сте дали раније. Мене занима кад кажете аутобуско стајалиште, Ви сте тамо у изјави навели да је то Хранча...

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли можете прецизирати које аутобуско стајалиште, које место је то било?

Сведок Зумра Салкић: Па то је Хранча, а Реповац се зове.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Реповац, е добро. То само ради појашњења.

Сведок Зумра Салкић: Ја, ја.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала. Рекли сте да сте, такође у оној изјави сте описали и рекли сте неку другу боју мараме. Да ли остајете дакле при томе, питао вас је судија два пута, дакле црна марама, тамо сте навели да је неке друге боје, да је црвена чини ми се. Мислим, није, Ви само реците... Ви реците само какав ...

Адвокат Ненад Петрушић: Нек` предочи тачно шта је рекла.

Председник већа: Па, тако је и рекао, тако бих и ја предочио, тако да мислим да је то...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле, рекли сте „из црвеног аутомобила су изашла два војника, један је имао црвену мараму око главе“, у оној изјави коју сте дали СИПИ, сад сте рекли да је црна марама, па јел` можете ту да определите просто...

Председник већа: Сад је да је трака, тако је. Не марама него трака.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Трака.

Сведок Зумра Салкић: Ја мислим да остајем при црвеној марами да је била.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, хвала. Да ли можете описати човека који је убио Незира, Омера и Хусу.

Сведок Зумра Салкић: То је било прије 20 година, тад би га се сјетила, а сад...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па добро, чега се сећате, како је он изгледао тада, чега се сећате.

Сведок Зумра Салкић: Имо је крупне очи, мало шире лице, средњи година, висине је мало био..., 180 тако некако.

Председник већа: Извињавам се, средњих година, које су то године средње за Вас?

Сведок Зумра Салкић: Па није био ни стар, није ни млад.

Председник већа: Јел` имао бркове, јел` имао браду, јел` био...

Сведок Зумра Салкић: Није имо ништа, није, није.

Председник већа: ...дебео, јел` био мршав?

Сведок Зумра Салкић: Није био, средњи је био овако у дебљини. Није био, ни бркови, ни брада ништа.

Председник већа: Јел` дебео, јел` није био дебео, јел` подебео, јел` више мршав него дебео?

Сведок Зумра Салкић: Више мало дебљине.

Председник већа: Добро. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Реците ми само да ли се сећате јел` нешто говорио тада? То Вас опет питам, тамо сте рекли да је нешто говорио, па просто да чујемо и овде на главном претресу, уколико се сећате наравно.

Сведок Зумра Салкић: Па јесте говорио, све ми је побијено, побићу вас, знаш то, то је говорио. Е то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Браниоче.

Адвокат Ненад Петрушић: Госпођо, хоћете се сложити са мном да су средње године неке године 40-те, 35 до 40.

Сведок Зумра Салкић: 35.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли је ту на том аутобуском стајалишту било још војника?

Сведок Зумра Салкић: Па било је, било је.

Адвокат Ненад Петрушић: Можете ли нам рећи како су они били обучени?

Сведок Зумра Салкић: Па били су у овом одјелу војничком.

Адвокат Ненад Петрушић: Јел` то било шарено или једнобојно?

Сведок Зумра Салкић: Шарено.

Адвокат Ненад Петрушић: Можете рећи каква су наоружања они имали?

Сведок Зумра Салкић: Имали су аутоматске.

Адвокат Ненад Петрушић: Можете рећи како је био обучен тај војник који је убио ову тројицу Салкића?

Сведок Зумра Салкић: Па и он је имо војничко одјело.

Адвокат Ненад Петрушић: Шта је имао од наоружања?

Сведок Зумра Салкић: Па имо је аутоматску ту.

Адвокат Ненад Петрушић: Ништа више?

Сведок Зумра Салкић: Не знам, ништа више нисам могла видети пошто сам се борила са својом дјецом да ми дјеца преживе.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте на путу од ту Реповца или Хранче па надаље до Тишће где је била задња станица видели још неки инциденте, у смислу убистава или било чега?

Сведок Зумра Салкић: Стао је на задњој станици у Хранчи аутобус и ту је ишло возило из аутобуса, ја сам била на средини негдје аутобуса и овај, ушла је ова једна жена са троје дјеце и ту је убијен овај Мујо, у Хранчи на задњој станици.

Адвокат Ненад Петрушић: Ко је убио Мују?

Сведок Зумра Салкић: Па то је тај исти тако сам чула, пуцњи на једанпут се зачули и тако су рекли да, али ја нисам могла да видим пошто сам се борила са својом дјецом и била сам ту негде на средини аутобуса, нисам излазила из аутобуса.

Адвокат Ненад Петрушић: Ви то ништа нисте видели?

Сведок Зумра Салкић: Нисам видјела, само сам чула како су рекли да га је он убио.

Адвокат Ненад Петрушић: Ви у Вашој изјави коју сте дали органима Босне и Херцеговине 30.11.10. године тај догађај описујете мало другачије, јел` се сећате шта сте њима рекли?

Сведок Зумра Салкић: Сјећам све што сам рекла и што сам видјела.

Председник већа: То је било моје прво питање и остаје при том исказу. Сећа се и остаје.

Адвокат Ненад Петрушић: Једино судија сад бих предочио...

Председник већа: Изволите, или ћете Ви или ћемо ми.

Адвокат Ненад Петрушић: Не, не, не, предочио бих ова имена ових сведока да ли их познаје, па, ја сам записао у рукопису али видим да Ви имате...

Председник већа: Имамо, ВС-1, ВС-2.

Адвокат Ненад Петрушић: Да.

Председник већа: У питању су сведоци са одређеним мерама заштите, тако да кад будете видели која су имена то мора да остане тајна, дакле не смете то износити, преносити и тако даље. Само кажите да ли неког од њих... Та имена знате.

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: Знате. Али кад кажете кога знате немојте по имену него под шифром. Ово ВС па нешто. Кога знате? Односно које име Вам је познато?

Сведок Зумра Салкић: Ово задње, ВС-3.

Председник већа: ВС-3, јел` тако? Добро. То име вам је познато. Добро. Из којих околности, ајте, питаће вас и бранилац вероватно. Јел` то то, можемо узети ово...

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли сте тај дан ту сведокињу видели на аутобуском стајалишту?

Сведок Зумра Салкић: Ушла је у аутобус она са троје дјече, њеног су мужа убили.

Председник већа: Од ВС-3?

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: Добро.

Адвокат Ненад Петрушић: Да ли знате да тај сведок објашњава да се тај догађај десио у Глогови, на изласку из Глогове? Убиство њеног мужа.

Сведок Зумра Салкић: Ја, ја..

Адвокат Ненад Петрушић: Ви кажете да је то било у Хранчи.

Сведок Зумра Салкић: Па то је задња станица ја, у уласку Глогове.

Адвокат Ненад Петрушић: Постоји значајна, значајна дистанца јер овај сведок ВС-3 је изјавила да је то на изласку из Глогове, а ја ћу се сложити да је задња станица из Хранче пре Глогове али не и након Глогове, на изласку из Глогове. Да ли и даље остајете код исказа да је тај младић, тај војник био у црвеном аутомобилу?

Сведок Зумра Салкић: Да.

Адвокат Ненад Петрушић: Ако вам предочим исказе неких сведока који су рекли да је то био бели ауто...

Сведок Зумра Салкић: Био је и бјели и црвени.

Председник већа: Извињавам се, само још једном питање, нисам чуо.

Адвокат Ненад Петрушић: Да?

Председник већа: Још једном питање, предочавате па кажете чији исказ.

Адвокат Ненад Петрушић: ВС-1.

Председник већа: Добро.

Адвокат Ненад Петрушић: Сведок ВС-1 каже да је то био бели ауто у коме је био тај...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Није тако било на претресу извините. Не каже ВС-1, каже у изјави али после је рекла да се не сећа.

Председник већа: Али у једној од изјава.

Адвокат Ненад Петрушић: Али у једној... ВС-1 09.07. каже да је, 09.07. органима Босне и Херцеговине каже да је, 2008. године, да је то био бели аутомобил. Ви дакле остајете и даље код изјаве да је то био црвени ауто.

Сведок Зумра Салкић: Црвени и бијели је био ауто, он је у црвеном.

Председник већа: Добро. Можете, укључите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле желим сад да прецизирам, на претресу је сведокиња изричито рекла да се не сећа боје аутомобила, дакле у изјави претходној која је била презентирана тада, након тога је рекла да се не сећа боје аутомобила...

Председник већа: То сте малопре рекли.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, па ево само још једанпут.

Председник већа: Кад сте приговорили на питање.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте, јесте, хвала, само још једном.

Председник већа: Само искључите микрофон колега. Да се сад вратимо на почетак. Где се Неџиб налазио кад је била та пуцњава у Глогову и тако даље? Неџиб где се налазио?

Сведок Зумра Салкић: Они су, они су овај доле су себи ископали као неку, као склониште и склонили су се кад је та пуцњава била.

Председник већа: Ко се склонио ту?

Сведок Зумра Салкић: Па ту су били и мој муж и били су сви ови остали, овај Атиф Салкић и Авдо Салкић, било је ту од тих Салкића сви су се склонили ту у том склоништу.

Председник већа: Добро. Кажите ми сад око ове мараме или траке. На крају тужилац вам је предочио шта сте рекли пред органима БиХ и оно што сте данас рекли, па се то мало разликовало, да ли је у питању трака или марама, најпре то?

Сведок Зумра Салкић: Марама, ја остајем при марами да је била.

Председник већа: Али ја сам вас питао, рекли сте преко чела, марама подразумева мало више...

Сведок Зумра Салкић: Па ту сам се узбудила да...

Председник већа: Аха, добро. И које боје на крају?

Сведок Зумра Салкић: Црвене.

Председник већа: Црвене. Добро. Вратићемо се на део питање које је бранилац поставио, а везано за Ваш исказ малопре који сте изнели, рекли сте да је средњих година, па сте на питање браниоца рекли око 35.

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: И то није спорно, нек` буде 35, нек` буде и 40, можда мало и више због нас ових мало старијих, али сте описујући у овом ранијем исказу рекли: „један од војника је имао црвену мараму око главе, око 20 година“.

Сведок Зумра Салкић: Па не може човек да се сјети баш година у том моменту, ја сам се борила толико са мојом дјецом да ми дјеца преживе.

Председник већа: Добро, ал` ја морам да Вам предочим...

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: ...то како је тада наведено.

Сведок Зумра Салкић: Не могу тачно баш да кажем колко је имо година, није био ни стар није био ни млад. Толко млад није био.

Председник већа: И приликом Вашег претходног исказа датог пред органима БиХ сте помињали и другог војника. Значи баратате са два војника, један па је то тај са црвеном марамом, двадесетак година, средње висине, мало подебео, у реду тако сте и тада рекли, и говорите и о другом неком војнику. Дал` се сећате Ви још неког војника, осим тог са црвеном марамом?

Сведок Зумра Салкић: Био нам је комшија ту још један тај војник комшија је био, али је он погино, не знам како се звао тачно. Он је погино.

Председник већа: Колико је, сећате се возила црвене боје јел` тако?

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: Колико је лица изашло из тог возила кад су дошли?

Сведок Зумра Салкић: Колико је војника изашло из возила?

Председник већа: Да.

Сведок Зумра Салкић: Двојица.

Председник већа: Један је са том црвеном марамом...

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: А тај други, ко је тај други?

Сведок Зумра Салкић: Па овај, ја мислим да је комшија био с њим, и после је он сјео поред нас ту и сједио.

Председник већа: Комшија што је погинуо после кажете?

Сведок Зумра Салкић: Ја. Он је с њим био.

Председник већа: Са овим са црвеном марамом.

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: Који је убио Хусу, Омера и Незира?

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: А јел` вам познат надимак тог другог војника?

Сведок Зумра Салкић: Па не знам како му име тачно.

Председник већа: А надимак?

Сведок Зумра Салкић: Овај што је побио јел`?

Председник већа: Не, него овај други.

Сведок Зумра Салкић: Не знам.

Председник већа: Јел` Вам познат неко с надимком „Македонац“? Или сте можда чули да неко помиње неког под надимком „Македонац“?

Сведок Зумра Салкић: Па чула сам овако.

Председник већа: Јел` том приликом или неком другом приликом?

Сведок Зумра Салкић: Нисам тад чула.

Председник већа: Добро. Рекли сте да „са овим црвеним аутом су одвезени Салкић Џемал и Салкић Хамет...“....

Сведок Зумра Салкић: Да. Према Коњевић пољу.

Председник већа: ...“и њих двојицу је повео онај са марамом“.

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: И рекли сте да их је одвео у правцу Коњевић поља.

Сведок Зумра Салкић: Да.

Председник већа: Добро. Салкић Нермина знате.

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: Шта је Вама Нермин?

Сведок Зумра Салкић: Па ту је комшија.

Председник већа: Салкић Нермин.

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: Комшија?

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: Није род?

Сведок Зумра Салкић: Па имам и сина Салкић Нермина, а има и овдје комшија Салкић Нермин.

Председник већа: А Салкић Нермин овај о коме ја причам јел` Вам род или није?

Сведок Зумра Салкић: Род ми је Салкић Нермин овај, сад да вам кажем има и у комшије Салкић Нермин, а има и мој син, био је мали.

Председник већа: Био је мали.

Сведок Зумра Салкић: Ја. Четири године имо.

Председник већа: А јел` ту тај... Ко је, овако Салкић Нермин каже, сад дал` је комшија или син, сад у овом моменту то није, сад није важно. Он помиње само Хамеда да су одвели, да је одвео овај војник, не помиње Џемала.

Сведок Зумра Салкић: Хамед и Џемал одведени према Коњић пољу. Ставио их је у ауто.

Председник већа: Ја Вам сад предочавам да он каже да је само Хамед одведен и то не према Коњевић пољу него у шуму Гај. Јел` има ту нека шума Гај?

Сведок Зумра Салкић: Има.

Председник већа: Има. Е он каже тако. А шта Ви кажете на то?

Сведок Зумра Салкић: Ја сам видјела да је он одвезо асфалтом, а сад, одвезо их доље према Коњић пољу, сад гдје, нисам тачно видјела.

Председник већа: Добро.

Сведок Зумра Салкић: Нисам видјела тачно.

Председник већа: Рекли сте да су наредили, наредили да стану уз - „уза“ како сте Ви рекли хладњачу...

Сведок Зумра Салкић: Хладњача камион, ја.

Председник већа: Добро. А Салкић Нермин каже „иза“ исто као и Салкић Фата, као и заштићени сведок ВС-1, „иза“ неке хладњаче да су их одвели, односно...

Сведок Зумра Салкић: Да су их одвели?

Председник већа: Иза хладњаче, не уз хладњачу него...

Сведок Зумра Салкић: Па ту је уз хладњачу, иза, то је...

Председник већа: То је...

Сведок Зумра Салкић: То је ту гдје смо ми били, ту.

Председник већа: Одакле нож том, рекли сте хамајлију је имао Хусо.

Сведок Зумра Салкић: Ја, имо у џепу и тако...

Председник већа: Јесте, јел` нешто тад рекао, то Вас је чини ми се и тужилац питао или нисам сигуран ко, ко је извадио нож да ли тај војник са црвеном марамом или неко други, одакле је извадио нож и да ли је нешто рекао?

Сведок Зумра Салкић: Па јесте, каже да сам знао да си хоџа био, закло би те живога.

Председник већа: Јел` то овај војник са црвеном марамом?

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: Одакле је извадио нож?

Сведок Зумра Салкић: Извадио од некле шта ја знам, дал` је, изнео га из аута.

Председник већа: Из аута. Приликом давања овог исказа који јесте био..., које године, 2010., Ви сте рекли и чизме да је извадио нож.

Сведок Зумра Салкић: Нисам ја рекла из чизме, не.

Председник већа: Каже овако: „један од српских војника је рекао да је један жив, након чега онај са марамом пришао Хуси и у џепу му је нашао неку хамајлију, након чега је узо нож из чизме и пришао Хусином тјелу, ја нисам смјела даље гледати

али кад сам поново погледала видела сам како тај војник брише крвав нож о траву...“ и тако даље.

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: Али наведено је „нож из чизме“.

Сведок Зумра Салкић: Јао, не знам ја се не сјећам да сам рекла из чизме.

Председник већа: Зато што Салкић Нермин каже из појаса, али сад не вреди да вам предочавам ако се не сећате, али је то наведено „из чизме“. Јел` се сећате, или се не сећате?

Сведок Зумра Салкић: Не сећам се да сам рекла из чизме.

Председник већа: Рекли сте да су тела у канал склонили Амир и Мемсур.

Сведок Зумра Салкић: Да.

Председник већа: А Салкић Нермин он каже да су их војници одвели иза те хладњаче и то да су прво питали имали добровољац, па се он јавио и он, Салкић, Мемсур и Елвир Рамић и да су они склонили тела.

Сведок Зумра Салкић: Ко је у том моменту склонио...

Председник већа: А то каже и Салкић Фата, то исто што и Салкић Нермин.

Сведок Зумра Салкић: А ја сам рекла Салкић Мемсур и, јел` тако, и ко још..., а они...

Председник већа: Е зато сам вас и пито, јел` има, да ли је Менсур или Мемсур, сад вероватно је то у питању исто лице...

Сведок Зумра Салкић: Па не знам тачно...

Председник већа: Али помиње и Елвира Рамића, и себе Салкић Нермина.

Сведок Зумра Салкић: Ја само знам за ову двојицу да сам, Мемсур и овај Амир.

Председник већа: Да ли њих се сећате као неке од оних који су склањали тела у канал, а било их је још или су само њих двојица те које ви наводите склањали тела у канал?

Сведок Зумра Салкић: Колко их је склонило, ја сам видјела ову двојицу да су узели једни за руке, једни за ноге, и у канал их ...

Председник већа: Да ли су само њих двојица Амир и Мемсур, или још неко?

Сведок Зумра Салкић: Па они су питали има ли још ко од добровољаца да помогне да склоне, па сад у том моменту ко је још прилазио..., дјеца ми мала била...

Председник већа: Кажите ми, Вама је Зухра?

Сведок Зумра Салкић: Сестра.

Председник већа: Рођена.

Сведок Зумра Салкић: Да.

Председник већа: Добро. Кажите ми, давање овог исказа пред органима БиХ, јел` се сећате како је то изгледало? Јесте заједно ишле?

Сведок Зумра Салкић: Заједно, заједно.

Председник већа: И како је то било једна па друга или, како је то изгледало?

Сведок Зумра Салкић: Па раздвојено смо.

Председник већа: Јел` се сећате?

Сведок Зумра Салкић: Да. Мука ми...

Председник већа: Није вам добро? Хоћете воде или да одморите мало, или? Ајте да направимо, хоћете да направимо паузу једну малу?

Сведок Зумра Салкић: Ма нећу, де питајте.

Председник већа: Јел` се сећате само, нећу вас још пуно, јел` се сећате то како сте давали исказе, која је прва давала исказ, која друга, јел` се сећате тога?

Сведок Зумра Салкић: Ја мислим да је она давала исказ, она прва.

Председник већа: Па онда Ви.

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: Знате што вас питам, што ми је, одређени делови исказа су потпуно идентични, зато вас питам. Потпуно су реченице неке идентичне, сад да вам не цитирам које су и шта и како, како би реко за поступак и за израду одлуке једног дана поједностављује знате...

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: ...везано за разлике и остало, али то је нешто што је онако тешко могуће да формулације и флоскуле буду исте. Не сећате се, значи одвојено сте давале исказе, прво мислите да је била она па Ви јел` тако?

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: Добро. Да ли бисте могли да препознате неког од тих војника тамо, или тог војника са црвеном марамом како сте нам накнадно објаснили који је пуцао у Хусу, Незира, Омера, па и Мују, додуше за Мују нисте видели. Да ли бисте могли, Ви сте тада рекли „не би могла препознати пуно је времена прошло, нисам смјела ни гледати према тим војницима“. Да ли сте у међувремену да сте се можда приселити, дал` можда бисте сада могли да се сетите, ако би вам показали неку фотографију или нешто?

Сведок Зумра Салкић: Можете показати, ал` то је било прије 20 година.

Председник већа: Зато вас и питам ако тад нисте могли не знам дал`, али ја морам и сад да вас питам. Да ли можете да, да ли бисте сад могли када бисте видели фотографију...

Сведок Зумра Салкић: Па де да погледам, погледаћу ал` ...

Председник већа: Дајте.

Констатује се да се... Молим режију само да..... да се сведоку предочавају фотографије из списка предмета и то на странама 163/27 и 164/27, у питању су по шест фотографија на свакој од тих страна.

Да ли вам је ту неко познат?

Сведок Зумра Салкић: Ја мислим да је ово је... потписујем, његове очи, мислим да је овај...

Председник већа: Молим режију да повеже документ камеру са екранима у судници.

Сведок Зумра Салкић: То је било прије 20 година.

Председник већа: Шта сте рекли? Ко вам је познат?

Сведок Зумра Салкић: Ја мислим да је овај овдје.

Председник већа: Кажите који ред, горњи, први...

Сведок Зумра Салкић: Други ред.

Председник већа: Други ред, лево или десно?

Сведок Зумра Салкић: Лева, овај, у црној ролци.

Председник већа: Констатује се да сведок каже да....

Како препознајете, односно личи вам на особу која је, шта урадила?

Сведок Зумра Салкић: Ја, да је побио све ове, Назира Салкића и све ове.

Председник већа: Хусу и ...

Сведок Зумра Салкић: Омера Салкића.

Председник већа: Дакле, на фотографијама на страни 163/27 списка предмета указује на фотографију у другом реду са леве стране као особу која је извршила убиства о којима је данас сведочила.

Добро. Вама су, да ли се сећате да ли су вама и тада показиване те фотографије које су вам сада показане, на ове две стране?

Сведок Зумра Салкић: Да, показиване су.

Председник већа: И да ли се сећате шта сте тада урадили, шта сте тада рекли?

Сведок Зумра Салкић: Ја сам рекла исто да, не могу то је било прије 20 година ал` сам опет отприлике на овога.

Председник већа: Јесте и тада то урадили?

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: Зато што је овде наведено да „налази се шест фотографија, па још шест фотографија, не могу никога препознати“.

Сведок Зумра Салкић: Али сјећам се по очима, нисам била баш сигурна...

Председник већа: А што тад нисте то рекли истражитељу?

Сведок Зумра Салкић: Ал` рекла сам да на овога сумњам.

Председник већа: Није наведено, не стоји на записнику, реко сам вам шта стоји, на оба папира дакле „по шест фотографија, изјављујем да ја не могу никога препознати“.

Сведок Зумра Салкић: Мало ми очи његове...

Председник већа: Сада је прошло још више времена зато вас питам.

Сведок Зумра Салкић: Ја.

Председник већа: А није наведено, та резерва да би одређено лице могло да буде управо то лице које је извршило ова предметна кривична дела, односно те злочине. А сад после још оволико времена Ви се сећате, зато вас питам. И још једна ствар, рекли сте да нисте имали, нисте смели гледати према тим војницима. Јесте Ви успели да баците погледа, да их погледате, да видите та лица, или?

Сведок Зумра Салкић: Видјела сам ја њега, ту сам била близу њега, ја сам њега видјела.

Председник већа: Добро. И само још једно питање, нећу вас више... Дакле ако тада нисте могли да препознате, да ли можете да нам објасните како данас успевате да препознате, да вам личи та једна особа...

Сведок Зумра Салкић: Па личи ми, ја сам и тад, ја мислим да сам рекла да ми личи ал` нисам потпуно сигурна да ...

Председник већа: Тако не стоји на записнику зато вас питам. Добро. И моје питање да ли се придружујете кривичном гоњењу... Јел` вам познат овај човек овде? Ево окрените се и погледајте. Јел` вам познат он?

Сведок Зумра Салкић: Не знам.

Председник већа: Јесте, није или не знате?

Сведок Зумра Салкић: Не знам.

Председник већа: Не знате. Да ли се придружујете кривичном гоњењу окривљеног, да ли истичете имовинско правни захтев? Тужилаштво гони по службеној дужности, Тужилаштво за ратне злочине, да ли се Ви придружујте тужилаштву у том процесуирању ових злочина?

Сведок Зумра Салкић: Да се гони и даље.

Председник већа: Је ли то тражите?

Сведок Зумра Салкић: Да.

Председник већа: Добро, да ли тражите неку накнаду штете?

Сведок Зумра Салкић: Да.

Председник већа: Да ли можете да определите износ? Не морате сада да определите, само је битно да ли истичете и да нам кажете ако можете и износ, а ако не онда можете рећи да ћете накнадно обавестити суд о износу?

Сведок Зумра Салкић: Накнадно.

Председник већа: Добро.

Придружује се кривичном гоњењу окривљеног. Истиче имовинско правни захтев који ће накнадно определити.

Је ли Вам боље сада мало?

Сведок Зумра Салкић: Јесте.

Председник већа: Јесте. Добро. Нико више питања нема? Нема. Хвала лепо. Трошкове, да, овде сам обавештен да се за трошкове доласка тражите 100 евра, то је 12.270,00 динара за долазак, за вас обоје, је ли тако?

Сведок Зумра Салкић: Да.

Председник већа: Добро. Онда ћемо ми само....

Констатује се да сведок на име превоза за долазак у суд и повратак тражи износ од укупно 12.270,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

одобрава се накнада трошкова у наведеном износу при чему се трошкови односе на оба данас испитана сведока.

Хвала лепо.

Сведок Зумра Салкић: Довиђења.

Председник већа: Довиђења. Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

главни претрес се одлаже, наставак се одређује за:

15.12.2016. године у 09,30 судница број 4.

Што се присутнима саопштава уместо позива, те их не позивати.

Обавестићемо благовремено који ће бити план рада за следећи пут, не знам да ли ћемо моћи да, шта ћемо са Фатом и са Зухром и са осталима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли могу само да будем дрзак и да замолим нешто, 15.12. извесно ја нећу бити ту, мењаће ме можда неко, ако има било какве могућности за неки други, а да вама не представља проблем, ако представља.....

Председник већа: Нас троје морамо да се уклопимо, тако, знате и сами.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Знам, знам, зато сам и...

Председник већа: Сигурно ћете наћи некога ко ће Вас достојно заменити. Добро.

Довршено у 10,40.

Записничар

Председник већа-судија